

VOORBEREIDING OP DE STERAVOND

DE GOUDEN SNEDE

10 december 1954.

Goedenavond vrienden.

Ik moet u ook hedenavond bij de aanvang van deze zitting wederom erop wijzen dat wij krachtens ons wezen nog niet het totale weten en de al-wijsheid in haar volledigheid kunnen bereiken, dat wij dientengevolge niet in staat zijn op enigerlei wijze alwetendheid of onfeilbaarheid voor ons op te eisen. Wij hopen dat u hiermee rekening zult houden en u zich de moeite zult getroosten om zelfstandig en kritisch denkend de betogen, door mij en anderen afgestoken, te volgen. Wat betreft het stellen van vragen, zou ik u willen verzoeken er rekening mee te houden dat deze, na het onderwerp, alleen dan gesteld kunnen worden, wanneer zij onmiddellijk met het onderwerp zelf in verband staan, dat alle andere vragen die niet van persoonlijke aard zijn, in de "vragenrubriek" behandeld worden, zodat u alle gelegenheid krijgt om de vraag die u interesseert ook inderdaad te stellen. En nu sta ik vanavond voor u voor een betrekkelijk moeilijke taak. Ik moet nl. voor u twee onderwerpen behandelen waarvan het eerste van eenvoudiger, het tweede van betrekkelijk ingewikkelde aard is. Wij willen echter eerst beginnen met de eenvoud en dit is een voorbereiding op de "Steravond" nl. de mogelijkheid tot vastlegging van krachten in materialen en de werking van de gedachtenkracht op deze wereld.

Wanneer de gedachten van de mensen geconcentreerd worden op één punt, zal het totaal van de gedachtenuitstraling in harmonie zijn. Deze harmonie uit zich door een steeds groter wordende, vaak zichzelf versterkende lading van de omgeving, kenbaar voor de aanwezigen als sfeer. Hierbij kan worden gevoegd het denkvermogen van alle andere sferen die op dit moment in harmonie zijn met de gemeenschap. Het totaal van deze krachten kan ontladen worden. Deze ontlading kan, niet gericht, dus willekeurig geschieden en dan krijgen wij de zeer persoonlijke wonderverschijnselen. Zij kan ook gericht worden door gebruikmaking van een bewuste, meestal magische procedure en dan gebruikt worden om zowel mens als materialen, mens als andere materie, in deze kracht zo sterk onder te dompelen, dat een lange tijd een deel van deze uitstraling in mens, of materiaal, materie, aanwezig blijft. Dit is op zichzelf niet, zoals u misschien denkt, een zegening of een wijding die algemeen gebruikelijk is. Wel berusten de meeste wijdingen op ongeveer hetzelfde principe. Wanneer wij uw draagtekens instralen, dan gebeuren er twee dingen. In de eerste plaats moet een sfeer worden geschapen van grote reinheid en grote intensiteit. Hieraan werkt u allen mee. Doordat u echter allen hieraan meewerkt, ondergaat u persoonlijk hiervan de invloed. En deze invloed kan, tenzij u met slechte bedoelingen, strijdig dus tegen het streven van de gehele gemeenschap, aanwezig bent, betekenen voor u persoonlijk reeds een versterking van uw kracht, een versterking van uw geestelijk, zowel als uw stoffelijk vermogen. Daarnaast wordt deze kracht gericht op draagtekens. Deze draagtekens, een soort insigne, worden hiermede zeker niet tot amulet, maar zij bestaan uit een metaalsoort die met enkele andere, evenzeer edele metalen, bijzonder vatbaar is juist voor deze straling. Zo kan dan de spanning die tussen de moleculen wordt opgewekt, iets worden gewijzigd en hierdoor wordt het voorwerpje zelf stralend in de tendens die deze wijziging heeft opgelegd. Ik hoop dat u dit alles duidelijk en begrijpelijk kunt vinden.

Nu is de totale gedachte die wij gebruiken op een dergelijke bijeenkomst vooral, de gedachte van naastenliefde, geuit in de verdraagzaamheid en hulpvaardigheid tegenover de naaste. Zij draagt in zich verder de kentekenen van de zelfbeheersing. Deze krachten worden in een draagteken ingelegd. Wanneer u persoonlijk deze gedachtengang voortdurend versterkt, dan zal dit draagteken een langere tijd zijn invloed en macht blijven behouden. Het betekent voor u dan een voortdurende stimulans in de juiste richting van leven en op de duur daardoor een innerlijke vrede, vergroting van vitaliteit en een verscherping van eigen geestelijk beleven.

Bent u niet in staat die sfeer bij uzelf te handhaven, dan zal, naar gelang uw geaardheid, in enkele dagen tot enkele maanden, de kracht voortdurend afgenomen, een voortdurend tot nul gemaakt door in uzelf aanwezige krachten, zelf aanwezige emoties ook, tot nihil terugvallen. Dan heeft u dus alleen maar over een stukje metaal in een bepaalde vorm. Dat wij dit doen heeft zijn reden. En deze redenen zijn van tweeërlei aard alweer.

In de eerste plaats is deze reden magisch, want indien wij in staat zijn aan een aantal van u een gelijktijdige emotionele beleving op te leggen, u te doen meestreven in de gedachtensfeer waarin wijzelf tot bewustzijn kwamen, dan kunnen we ervan verzekerd zijn dat onze gedachte, juist door deze procedure, diep in u doordringt en daarmee een verbetering betekent, niet slechts van uw eigen wezen, dat, hoezeer we het op prijs stellen, voor ons toch van secundaire waarde is, maar van de wereld in haar geheel. Elke verbetering van de wereld, hoe klein dan ook, werkt mee om de negatieve krachten en vermogens die zich voortdurend uiten, ook al door de angst- en haatgedachten overal opgewekt en door hele volkeren gelijktijdig beleefd en emotioneel gedragen en kunnen wij met deze kleine kracht iets doen om dat evenwicht weer te herstellen. De tweede reden is van een andere aard. Normalerweise houden wij ons niet bezig met het maken van indruk. Wij proberen wijsheid op u af te drukken, maar dat is uiteindelijk iets anders. Op zo'n avond echter trachten wij een ogenblik u te doen realiseren, dat wij toch werkelijk machten en entiteiten zijn. Als zodanig propaganda. Deze propaganda is zeker niet bedoeld om daarmee volle zalen te trekken, of daarmee een stoffelijke organisatie van buitengewone hechtheid en grootte te bouwen. Zou die tot stand komen, dan zou het ons zeer aangenaam zijn, maar dat is niet het eerste doel waarnaar wij streven.

Meer is ons doel nog wel gelegen in de richting van het voortdurend sterker worden van onze gedachtengang en gedachtentendens in de gehele wereld. En een mens die we op deze wijze iets daarvan kunnen geven, zal in de komende dagen door zijn gedrag en reactie, vaak deze tendens propagandistisch uitdragen, met het gelukkige resultaat dat meerdere mensen, ook al zijn zij niet met onze Orde in aanraking geweest, toch deze gedachtengang een ogenblik aanvoelen en misschien zelfs erdoor beroerd worden. De krachten op aarde, zowel als de krachten uit de geest, kunnen, op een dergelijke wijze vastgelegd, een voortdurend grotere kring van mensen mee betrekken in een positief denken en een positief handelen. En een positieve houding is o.i. het meest noodzakelijke voor deze wereld en voor elke mens die een geestelijke bewustwording zoekt. Zo zult u begrijpen dat ook wij aan deze steravonden een zeer hoge waarde hechten. Wij verzoeken u echter uitdrukkelijk, wanneer dit u niet interesseert, wanneer u denkt: "nu laat het maar voorbijgaan", blijft u dan rustig verre en voelt u zich niet verplicht om onzentwil hierheen te komen. Wanneer u komt dan moet dit zijn in samenwerking, opdat de gebundelde gedachtenkracht van alle aanwezigen in geest en stof tezamen, een ogenblik wordt tot een licht dat ver buiten deze zaal doordringend, de wereld beïnvloeden kan. En dat is mijn eerste onderwerp. Zijn er vragen over te stellen? Geen vragen.

DE GOUDEN SNEDE

Dan kom ik aan een moeilijker onderwerp. Waar men mij verzocht heeft echter om dit voor u te behandelen, kan ik dit natuurlijk niet achterwege laten. Het spijt mij dat enkelen van de meest geïnteresseerden op dit moment niet aanwezig zijn, maar heb de overtuiging dat zij toch op andere wijze dit nog wel te horen of te lezen krijgen. Het gaat hier nl. over "de gouden snede". De gouden snede, zoals u weet, is een getal dat voortdurend tot uiting komt in alle verhoudingen die tussen stof en geest kunnen bestaan. Het is een getal dat onmiddellijk verwant is aan de cirkelwaarde en wordt uitgedrukt als 1,62. Die 0,62 die het verschil uitmaakt tussen de grondwaarde 1 en de waarde van de gouden snede zelf, is de geestelijke kracht die betekent een verveelvoudiging van het stoffelijk vermogen. Waar nu alle mensen, alle krachten, alle geesten, zich slechts uit kunnen drukken in een wereld van tegenstellingen, is het tevens een uitdrukking voor het totaal van de mogelijke tegenstelling binnen een menselijk bewustzijn. En nu zeg ik, menselijk, maar zou u erop willen wijzen dat dit tevens betekent geest, en wel al die geest die in zijn sferen nog de menselijke vorm en menselijke beleving als

een noodzakelijkheid, zij het als een gelukkige noodzakelijkheid, ervaart. Zo kunnen wij dan zeggen, dat het verschil dat voor ons waarneembaar is, slechts is 1,22 tot 1,28. Het aantal waarnemingen dus, dat buiten het stoffelijke valt en betekent een vermeerdering van stoffelijke waarde, is nog niet of net 1/4 van het totaal van het beleven. Ben ik voor u tot zover duidelijk en begrijpelijk gebleven?

Dan krijgen wij het volgende en misschien nog interessanter, want wanneer ik kan komen tot de volledige bereiking, waarbij dus mijn geestelijke verhouding tegenover de stof een meerwaarde van 62/100 oplevert, ofwel de waarde van belevingsmogelijkheid en creëren, scheppen, gelijk is aan ongeveer 2/3 van de materiële kracht, dan zijn wij geworden tot magiërs, want wij hebben het scheppend vermogen van het goddelijke leren uiten in het materiële. Maar nog kunnen wij, zelfs indien wij dit totaal met volledig begrip bereiken, het goddelijke zelf niet benaderen. Het goddelijke zelf nl., zich uitend in tegendelen, bestrijkt een gebied dat groter is, 2 maal deze 1,62, die, als u ze goed uitrekent, oplevert een getal dat ongeveer gelijk is aan pi, dat geheimzinnige getal dat in zichzelf oneindig is.

De kleine verschillen die optreden tussen het z.g. goddelijke getal 3 - 3 en pi zijn te rekenen als de voor ons altijd onkenbaar blijvende waarden, die het eeuwigheidsprincipe in zich dragen. Wanneer wij nu echter op aarde of in de sfeer werkzaam willen worden met deze verhouding, dan kunnen wij ons altijd realiseren dat de verhouding van het actieve tegenover het niet actieve, moet worden gesteld als 1.62. Wanneer u dus, om nu een voorbeeld te geven, één machine zult maken die bestaat voor een groot gedeelte uit bewegende delen, vastgelegd in een niet bewegend deel, dan is de meest ideale massaverhouding daarvoor 1 voor de vaste kern, hetgeen niet beweegt en 0,62 van deze massa voor het bewegende. Zolang men deze verhouding kan handhaven, komt men altijd tot een zo groot mogelijk rendement, ofschoon ik toegeef dat het gewicht, misschien op aarde veel in de schaal leggende voorlopig bij vele apparaturen en machines een dergelijke verhouding onmogelijk maakt. Hetzelfde geldt in de wereld van het atoom, ja zelfs van het kristal. Waar wij ook gaan, wij vinden deze zelfde verhouding, omdat zij betekent, en in de allereerste en belangrijkste plaats betekent, de verhouding tussen het passieve en het actieve. Alle materie - en u leeft in een wereld van de materie - is passief tot op het moment dat u ermee gaat werken, u erin leeft. Op dit moment wordt zij actief. In haar activiteit blijkt zij veel meer mogelijkheden te bezitten dan anders op enigerlei wijze in het oorspronkelijk materiaal zelf tot uitdrukking zouden kunnen komen. Neemt u maar als voorbeeld ijzererts en vergelijkt u het prestatievermogen daarvan, de bruikbaarheid, bij bv. Bessemerstaal of misschien zelfs een staallegering. U ziet dan onmiddellijk dat het intellect voor de materie, dus het denkvermogen, een zodanige vergroting van eigen waarde betekent, dat dit niet meer te negeren valt, ja zelfs te zeggen zou zijn: dit betekent voor ons eigenlijk het leven en de materie, want al wat daaronder ligt dat is de aarde, de wereld. Wanneer u dit zegt, dan heeft u gelijk. Maar dit houdt weer in dat de aarde of de wereld zelf, die in zich een levend wezen is, want zij is actief t.o.v. andere wezens, de zon, de planeten, dus een waarde heeft van 1 voor ons.

Inderdaad een relatief begrip. Die waarde 1 van de aarde, en die waarde 1,62 voor ons als mogelijke geestelijke bereiking, drukt dus tevens uit dat in het getal van de gouden snede wordt aangegeven de mogelijkheid van eigen bewustzijnsverhoging door het scheppen van zelfstandige creaturen.

De mens, werkend en strevend, zoekend naar zijn geestelijk bewustzijn en de materiële verwerkelijking van zijn denkvermogen, betekent voor de aarde een vergroting van haar eigen mogelijkheid, bewustzijn en realisatie, waardoor zijzelf stijgt boven de mogelijkheden die haar anders gegeven zouden zijn. Dit is te vergelijken met een mens, die daden stellende en deze losmakend van zijn persoonlijkheid - anoniem als het ware - tot uitdrukking brengt in de wereld en deze daden als zelfstandige entiteiten tot hem terug laat keren uit de ruimte, daardoor een ervaring verwervend - sommigen noemen het karma, anderen noemen het oorzaak en gevolg - waardoor deze mens zelf zijn geestelijke waarde vermeerderd met het totaal van de krachten die hij zelfstandig af heeft gestaan in het leven en aan het leven heeft gegeven. Dit alles overdenkende, zult u zich realiseren dat het mathematisch symbool, dat de gouden snede uiteindelijk is, een redelijke en logische waarde in zich draagt. Niemand kan van u verlangen dat u de volledige mathematische en filosofische betekenis kent, dat is ook niet nodig, maar het is misschien goed te weten dat zoiets bestaat, dat er inderdaad voor de mens

vaststelbare afmetingen zijn die het verschil aangeven tussen het bezielde, het met geest beladene, het door geest gedragene en de schijnbaar dode materie. Want hierdoor wordt u bewezen dat uw menselijk zijn een begrensd en beperkt iets is. Begrensd en beperkt in zijn mogelijkheden, want bereikt de geest eenmaal zijn maximale verwerkelijking in de materie, dan kan hij in deze materie niet verder gaan en moet hij verder zichzelf gelijk blijven of zich op een nieuw bewustzijnsvlak openbaren. Uw gang op aarde, hoe zwaar of moeilijk dan ook soms, is dus niet oneindig. Niet oneindig draait het rad van het noodlot wentelend voort en sleept u door hemel en hel, om u terug te brengen steeds weer in de materie, in de aarde, steeds weer te bekleden met dezelfde stof en steeds weer te drijven door hetzelfde noodlottige zware gebeuren des levens. Nee, wanneer u bereikt een zekere waarde, een waarde die in het getal uitdrukbaar en vast ligt, die te vinden is in de afmetingen, in de spanningen, in alle verschijnselen op de gehele wereld, dan bent u vrij, vrijer dan ik op dit ogenblik ben.

Vrij ben ik van het terugkeren in verstoffelijkte vorm op uw wereld, maar gebonden nog ben ik aan haar voorstelling, haar opvatting en haar denken. Toch zal ook ik eenmaal het maximale bereiken, zal ook ik eenmaal in kunnen gaan in het vormloze, in die nieuwe wereld die ons zeer zeker weer een nieuwe verhouding en een nieuwe mogelijkheid biedt, die wereld waarin het maximum van hier wordt tot het nul of het 1 van daar. Ik hoop dat u althans deze hoop zult willen puren, deze blijde zekerheid, uit hetgeen over dit getal gesproken werd.

Wanneer u er iets over te vragen heeft, wil ik u graag daarover verder te woord staan. Zo niet, dan zal ik het woord overgeven aan een volgende spreker die een onderwerp naar uw eigen keuze voor u behandelen zal.

Vraag: Ja, ik wilde u eens vragen, wanneer je deze verhouding nu doortrekt op geestelijke zaken, met welke eenheid werkt u eigenlijk in die geestelijke wereld? Want de verhouding heeft alleen betekenis wanneer we te maken hebben met meetbare dingen, nietwaar? We kunnen hier op aarde ook van verhoudingen spreken bv. als we zeggen: een lengte of een gewicht, of dat zijn bepaalde eenheden.....

Antwoord: Vindt u kracht een meetbare eenheid?

Reactie: Ja.

Antwoord: De geest is kracht en de materie is kracht, maar beide geuit in verschillende vorm. Het getal kan daarom tot uitdrukking worden gebracht en als zodanig een onmiddellijke relatie stellen tussen materie en geest. Is dit duidelijk?

Reactie: Nee, niet helemaal.

Antwoord: Niet helemaal. Nu, dan zullen we het nog eens proberen om het heel simpel te zeggen. Ik heb hier een stukje stof. Die capaciteit van die stof - het is natuurlijk iets waanzinnigs, technisch, wat ik nu zeg, maar ik wil het graag eenvoudig hebben - is 5 kWh. Dat is begrijpelijk, nietwaar? Nu komt de geest, die in zichzelf een energie betekent van 1 kWh, dat is samen 6 kWh. Echter wanneer deze beide samenkomen, blijkt dat hun verschil in eigen trillingswaarde, of als u het anders wilt, in perioden. Dat kunt u op de meter van het elektriciteitsnet ook vinden, daar staat op 50 of 60 perioden-uur, nietwaar? Of uur, nee, zo erg is het niet, maar, ja inderdaad, seconden. Daar staat op zoveel perioden dus. Wanneer dit verschil in perioden nu een gesloten keten maakt, dan krijgen wij in deze gesloten keten een voortdurende opzweping van de spanning en blijkt dat het uiteindelijk resultaat van 6 kWh, ontladen, de prestatie levert van 9 kWh. Kunt u dat begrijpen?

Reactie: Ja, maar als u zegt "de geest is 1 kWh", dat zegt mij niets.

Antwoord: Nee, dat geloof ik dat u dat niets zegt, omdat u probeert om de geest in een stoffelijke term uit te drukken, maar ik zeg u reeds: de geest is kracht.

Reactie: Ja, maar het is voor ons zo ontzettend moeilijk om voor te stellen.....

Antwoord: Nee, dat is voor u helemaal niet ontzettend moeilijk voor te stellen, maar het valt u zeer moeilijk om dit te aanvaarden, dat is het verschil. Het is nl. heel makkelijk om het u voor te stellen, want u werkt voortdurend met krachten. Elektriciteit vindt u een heel normaal verschijnsel, ofschoon ik ervan overtuigd ben dat u geen beeld van die elektriciteit in u draagt.

Reactie: Nee, maar die kan ik overal zien, nietwaar? Maar.....

Antwoord: Heeft u wel eens elektriciteit gezien?

Reactie: Nee, maar je kunt de.....

Antwoord: U ziet de verschijnselen, inderdaad. Kijkt u rond u en u ziet mensen, verschijnselen van de geest die zich uit.

Reactie: Ja, maar dat kan ik toch niet meten.

Antwoord: Dat kunt u meten, ja.

Reactie: Ja, maar hoe?

Antwoord: Door de kracht van de ene geest t.o.v. de andere te bepalen.

Reactie: Hoe kan ik dat dan?

Antwoord: Door u de moeite te getroosten - en nu zal ik het even wel ingewikkeld maken, want anders dan komen we er niet uit - maar door u de moeite te getroosten te berekenen het totaal energie-quota van het totaal van de neuronen in het doorsnee menselijk lichaam, daaruit de kernwaarde of het kerngetal te trekken dat voor het menselijk energie-quota bepalend is, en dit te vergelijken met het energie kwantum dat wordt afgeleverd door de mens in een met het vergeleken gelijkstaande periode. Die periode kunt u stellen voor een dag, die kunt u stellen voor een maand en u kunt te allen tijde de deling zover doordrijven dat u uiteindelijk het totale neuronisch energie-quotiënt terugbrengt tot het quotiënt dat optreedt op 1 seconde en u kunt het dan vergelijken tegen de totale uiting van 1 seconde. Zelfs dit is te volbrengen en dit is technisch, als het u interesseert, inderdaad volbracht. Maar het eigenaardige is, dat de krachtbron van deze meerkracht niet bepaalbaar is, omdat zij stoffelijk onmeetbaar is en slechts kracht, niet materie. En zo zitten grote geleerden met dezelfde vraag te worstelen als u, maar zij zeggen in ieder geval niet: "ik kán het niet meten". Ze zeggen: "ik kan het meten, maar ik weet niet wat het is". Dat is een klein verschil. En dat we niet weten wat het is, dat is ook maar een betrekkelijke waarheid, ze hebben allemaal over geest en ziel gehoord, maar omdat die geest of die ziel niet in een reageerbuisje te vangen is en ook niet af te lezen is van een meter, weigeren zij dat woord te gebruiken. Dat doet u niet. Zo zou u, wanneer u zich de moeite getroost, nogmaals, om deze studiën, die o.a. zijn uitgegeven door de Royal Society of Parapsychological Research in Londen, verder zijn gepubliceerd door de universiteit van Milaan en het Parapsychologisch Gezelschap van Turijn, beide in Italië, dan kunt u een inzicht krijgen in dit verschil van de waarden waarover ik heb gesproken en zult uzelf het getal in quotiënt waarover ik het had, 0,62, verschillende malen tegenkomen als maximale mogelijkheid.

Reactie: Er bestaan dus mogelijkheden.

Antwoord: Inderdaad, en ik wilde dit alleen op deze wijze naar voren brengen, om u duidelijk te maken dat, wilt u deze dingen helemaal praktisch en logisch gaan doorvoren, het niet voldoende is om alleen te denken, maar dat men dan ook daarbij moet weten en bovendien over een instrumentarium beschikken. Uiteindelijk zij het een troost om te weten dat het atoom tot nog toe ook niet waarneembaar is en dat de voorstellingen die men zich maakt over het atoom, grotendeels berusten op hypothesen die door krachtmetingen en microkrachtmetingen werden vastgesteld. Dat desondanks het de mens gelukt is het totale wezen van het atoom te ontsluiten en dat hij ook wel op een gegeven moment een geniale wijze van meerdimensionale berekening, waarden zal vinden waardoor voor u de geest aantoonbaar wordt, zij het dan slechts in een berekening, omdat de werkelijke fijne materie en kracht die de geest uit kan maken, buiten de beschouwingsmogelijkheid valt van de mens of het mensgevoerde instrument

Reactie: Mag ik ook eens iets vragen?

Antwoord: Zeer zeker.

Vraag: Over een getal gesproken. Is dat zo dat wij steeds een bepaald getal kunnen bereiken, dat zou dus zijn 0,62?

Antwoord: 0,62 meer dan de dierlijke waarde of de materiële waarde.

Vraag: Dus die 1,62 zou voor ons het punt zijn, als we dat ooit bereiken, om weer opnieuw te moeten beginnen. Begrijpt u wat ik daarmee bedoel?

Antwoord: Ja, ik begrijp wat u er mee bedoelt, maar op een ander plan.

Vraag: Dus dan komen we steeds weer op een nieuw plan.

Antwoord: Inderdaad, u gaat over naar de volgende klas en dan begint het leerjaar opnieuw.

Reactie: Dus dat is wat ik eruit begrepen heb, dat is dus goed.

Antwoord: Wat u zeer juist daaruit gedistilleerd hebt.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: Mag ik nog even op de steravond terugkomen?

Antwoord: U mag daar zeer zeker op terugkomen, ja.

Vraag: U heeft laatst gevraagd om wierook te gebruiken. Nu wilde ik u vragen of het branden van kaarsen dezelfde uitwerking van wijding heeft zoals bij Kerstfeest en bij dodenwacht?

Antwoord: Het zal in dit geval waarschijnlijk zeer weinig uitwerking hebben, waar, als u het wijding wilt noemen, wij noemen het een reiniging, deze door onszelf regelmatig plaatsvindt ongeveer een 1½ uur voordat de eigenlijke bijeenkomst begint, ondanks de moeilijkheden die daar vooral in het eerste halfuur vaak nog aan verbonden zijn. Een wijding zal op het ogenblik zeer zeker niet dienstig zijn. En een absolute wijding kan slechts bereikt worden door de veelheid van de gebeurtenissen en niet door één magische handeling. Ik hoop dat u zult begrijpen dus, dat een blijvende sfeer alleen kan worden opgebouwd in jaren van bijeenkomen binnen een bepaalde ruimte met regelmatig daardoor optredende harmonische uitstraling die op den duur het materiaal zelf voor deze uitstraling in zich heeft en zelfs een reservoir vormt waaruit, wanneer noodzakelijk, deze krachten geput en gepuurd kunnen worden. Is dat voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vrienden, ik zal dan thans het woord overgeven aan de volgende spreker die voor u nog een eigen onderwerp zal behandelen, een onderwerp naar uw keuze dan wel te verstaan. Mag ik u danken voor uw medeleven en aandacht en u verder nog een gezegende avond wensen?

EEN OMSCHRIJVING VAN ONDERBEWUSTZIJN

Goedenavond vrienden.

Ik mag dan voor u behandelen een onderwerp naar uw eigen keuze. Ik ben zeer benieuwd te vernemen wat het is.

Reactie: Onderbewustzijn, een woord hetwelk zo graag gebruikt wordt en door de betreffende gebruiker(ster) bijna nimmer scherp gedefinieerd kan worden. Indien men er dieper op in wil gaan, krijgt men uiteindelijk het bekende dooddoenertje: nu ja, onderbewust, allemaal van hemzelf. Vele paranormalen brengt dit in grote moeilijkheden en ik denk hier in het bijzonder aan sprekende, schrijvende of tekenende media enz. En in lichtelijk geschokt vertrouwen vragen zij zich af: maar wat is het nu feitelijk? U zou zeer zeker degenen, onder ons en ook alle andere aanwezigen een grote dienst bewijzen, indien u eens wilde pogen onderbewustzijn op de ons bekende en zo zeer gewaardeerde wijze uitvoerig te willen behandelen.

Antwoord: Ja, ik geloof dat, als ik de mijn bekende wijze zou gebruiken, de uitwerking iets minder geapprecieerd zou worden. Ik zal dus zo vrij zijn om mij te bepalen in de eerste plaats tot een omschrijving van onderbewustzijn in zijn ruimste betekenis. Onder onderbewustzijn verstaat men, tenzij uitdrukkelijk anders gestipuleerd, het totale deel van denkvermogen,

emotioneel bestaan, levenservaring, bovenbewustzijn en gezamenlijk bewustzijn, gedachten-ontvangst en trilling, die niet onmiddellijke zich in een direct bewustzijn spiegelen. Is dit duidelijk genoeg, ja? Op grond hiervan kunnen we dus het onderbewustzijn in deeltjes uit elkaar gaan halen. In de eerste plaats zit in het onderbewustzijn opgesloten de onmiddellijke beleving die de mens zelf heeft gehad. Al wat u beleeft is in de gedachtencellen, in de hersencellen opgesloten en blijft daarin aanwezig, maar is meestal niet zo sterk dat het zich direct in uw bewustzijn, dus in uw directe denken, kan uiten. Dit is het stoffelijkste deel van het onderbewustzijn. Daarachter ligt het z.g. genetisch-bewustzijn. Wanneer nl. met de geboorte de lichamen worden opgebouwd, dan bevindt zich in de eerste cellen reeds een aantal eigenschappen en herinneringen die, zij het vaak eerder als emoties dan als gevormde ervaring uitgedrukt, zich volledig bevinden in elke persoonlijkheid, in elk wezen. Zij treden alleen als gevoelens, intuïtie e.d. op de voorgrond, maar zullen nooit - wat met het eerste nog wel kon - nooit een onmiddellijk deel uitmaken van het bewuste denkvermogen. Wel kunnen zij bij een zodanige bewustzijnsverhoging dat het menselijk bewustzijn uitgeschakeld wordt, onder dwang omgezet worden in voor anderen mogelijk afleesbare reacties en kan onder hypnose dus, ook dit deel van het onderbewuste gelicht worden.

Daarnaast ondergaat elke mens de voortdurende suggestie van zijn omgeving. Waar de mensen elkaar onderling beïnvloeden, hebben zij dus een gezamenlijk bewustzijn dat in elk van de massa deel uitmakende personen, leeft en beïnvloedt. Ook dit maakt deel uit van het onderbewustzijn, want het wordt niet gerealiseerd maar wel verwerkt in het totaal van de ervaringen, handelingen en gevoelens. Dan hebben wij nog te maken, stoffelijk nog steeds, met het eigen evenwicht in het lichaam. Er bestaan nl. door interne secreties, stuwingsingen in bepaalde richtingen. Deze stuwingsingen zijn begeerten, en deze begeerten kunnen al dan niet in het bewustzijn vorm krijgen. Krijgen zij vorm in het bewustzijn, dan worden zij tot een voorstelling, krijgen zij dit niet, blijven ze onbewust en betekenen een vage drang waarvan de persoon zelf meestal weinig of niets afweet.

Nu heb ik geloof ik wel het stoffelijk gedeelte gehad. En dan krijgen we daar achteraan in de eerste plaats het bewustzijn van eigen geest, want eigen geest is een entiteit die krachtens zijn trillingsvermogen, niet alleen met de stoffelijke wereld in verband staat, maar bovendien ook nog contacten legt in een andere wereld, nl. de wereld waaruit hij gekomen is, dus wat u noemt de sferen. Uit deze sferen ontvangt hij voortdurend impulsen die geestelijk bewustzijn betekenen, niet kunnen worden overgebracht in het directe bewustzijn van het lichaam. Toch worden ook zij mee verwerkt in het totaal van leven en handelen en heten als zodanig ook weer onderbewustzijn. Nou, en dan hebben we natuurlijk ook nog weer het contact dat de geest heeft met anderen. De geest kent allereerst het suggestieve contact met het totale denkvermogen over de gehele wereld. Dat houdt in dat, wanneer u een bepaald iets denkt en een ander denkt er op dit moment ook aan, de conclusie die die ander bereikt bij u automatisch als reactie ontstaat. U denkt dus op dat moment gezamenlijk. Dit gezamenlijk denken maakt deel uit van het onderbewustzijn, maar kan soms bij zeer hoge concentraties, in het stoffelijk bewuste geprojecteerd worden. Daarnaast bestaat ook in het onderbewustzijn de directe beïnvloeding door entiteiten en geesten, die niet meer op aarde aanwezig zijn. Wanneer zij nl. de mens helpen, leiden, inspireren, dan komt dit uit het onbewuste deel van de mensheid en wordt over het algemeen ook als onderbewustzijn gekwalificeerd. De laatste door mij genoemde factoren worden door de bestrijders van de niet volledig zelfstandige mensheid - niet volledig zelfstandig in die zin dat de geest zijn invloed heeft in het bestaan en beslissende handelingen kan opleggen of doorvoeren met het menselijk lichaam - over het algemeen als nonsens opzij geschoven. Nou vind ik dat natuurlijk voor hen een zeer normaal woord, gezien de nonsens die ze zelf zo nu en dan verkondigen. Maar degenen die het ernstig proberen te doen, zullen deze omschrijving trachten te vermijden, want geest is onbepaalbaar.

Geestelijke werelden of sferen, zouden filosofisch geaccepteerd kunnen worden, maar zijn wetenschappelijk en reëel moeilijk volledig aanvaardbaar. Men kan eraan geloven, men kan ze alleen niet bewijzen. Het enige bewijs voor de geestelijke wereld is het negatieve nl. het gebrek aan verklaring voor de verschijnselen. Nu is er niets waar de mensen meer een hekel aan hebben dan aan een onverklaarbaar verschijnsel. Dientengevolge verklaart men dan het verschijnsel toch maar, en al lijkt het ons vaak onverklaarbaar dat een dergelijke verklaring over een onverklaarbaar verschijnsel wordt gegeven, zou mij toch de opmerking uit de mond

willen vlieden: gij vrienden zijt zeer knap in het verklaren, maar wat mij het meest vervult van bewondering voor u, is het feit dat u er, na veel overtuiging in slaagt om uw verklaringen ook zelf te geloven. Wanneer een paranormaal begaafde, ook al zo'n mooi woord, weet u wat paranormaal eigenlijk betekent? Bepaalde vorm van abnormaal, want ze zijn dan niet meer normaal. Wanneer een paranormaal begaafde dus het woord "onderbewustzijn" naar zijn hoofd geslingerd krijgt, dan zou ik hem raden te zeggen: ja, je hebt natuurlijk gelijk, want ik ben me niet bewust van de invloed die mij ertoe brengt. Ik kan dat voor mijzelf wel aanvaarden, maar hoe het helemaal precies gebeurt weet ik niet, je hebt gelijk, het is onderbewustzijn. En denk er dan bij jezelf maar bij: en tegen de tijd dat jij je bewust wordt van wat onderbewustzijn is, ben ik mij wel bewust van datgene wat mij drijft en wat jij nu onderbewustzijn noemt. (gelach) Het spijt me, ik kan mijn gebruikelijke stijl schijnbaar nog niet helemaal afleggen (Henri) Maar ik hoop toch in niet al te lange tijd een duidelijk genoeglijke uiteenzetting te hebben gegeven over het onderwerp om u in de eerste plaats tevreden te stellen en in de tweede plaats degenen die zo aan het twijfelen slaan, een riem onder het hart te steken. Dat zij met een hart onder de riem huiswaarts kunnen gaan, overtuigd van het feit dat al wat men aan goede intenties doet, geleid of geholpen door de geest, onverschillig wat een ander ervan zegt, betekenen moet uiteindelijk een verhoging van eigen geestelijk peil en een vergroting van de totale bewustwording op de hele wereld. En als u vragen heeft, legt die maar aan de "vragenrubriek" voor. Gaat u nu eerst maar eens even een kopje koffie drinken, dan kunt u bijkomen. Goedenavond allemaal, en ere wie ere toekomt, bij mijn eerste 5 woorden was ik ondanks mijn perfecte maskerade - ik vind het zelf perfect - toch erkend. (gelach).

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Dit is dan de "vragenrubriek". Maar voordat wij daarmee van wal steken, zou ik nog heel graag een korte opmerking willen maken. Wanneer wij de volgende week onze steravond hebben, zou het onzerzijds wel heel erg op prijs worden gesteld als u in pauze - de instraling vindt na de pauze plaats - als u in de pauze u wat zou willen onthouden van het gebruikelijke gerumoer en vooral ook gerook. Het is maar voor deze twee volgende bijeenkomsten dat in de beide gevallen het voor ons wat moeilijker wordt dan, om een totaal goede werking te verkrijgen. Dan spelen er weer andere factoren mee. Maar u zult daar ongetwijfeld goede nota van nemen en ik ben ervan overtuigd dat het in de pauze op de gang vol zal staan, maar dat de rust in de zaal zelf toch niet verstoord wordt door gerumoer en sigarettenwalm. U moet mij niet kwalijk nemen, ik vertel dit ook in opdracht, dat begrijpt u wel. En dan kunnen we nu beginnen met de "vragenrubriek" en zou ik graag van u horen wat de eerste vraag is.

Vraag: Voorzitter. Dit is oorspronkelijk bedoeld als onderwerp, maar mag ik het nu als vraag stellen? Zou u als onderwerp een beschouwing kunnen houden over de Bhagavad-Gita die door de grootse wijzen in waarde zelfs boven het Nieuwe Testament wordt gesteld?

Antwoord: Dit laatste is een opmerking die wij natuurlijk volledig voor rekening van steller van het onderwerp moeten laten. Maar wij kunnen wel kort hier, voorlopig althans - na januari zou het als onderwerp ook nog wel eens een keer geschikt kunnen zijn - maar voorlopig althans op kunnen merken, dat Bhagavad-Gita is een samenstel van wijsheid die binnen de Veda's en Vedanta van zeer grote betekenis is, een samenstel van wijsheden die teruggrijpen tot de allereersten onder de ingewijden, en een overzicht geven van de totale relatie die ook thans nog bestaat tussen de innerlijke mens en de wereld van de werkelijkheid. Zij levert voor de Westerse lezer enige moeilijkheden op door haar eigenaardige, vaak fragmentarische uitdrukkingwijze. Zij is zeer zeker niet aangepast aan de Westerse mentaliteit. Maar voor degenen die over deze bezwaren heen kunnen stappen zal zij vaak een openbaring, een plotselinge en wonderlijke vergroting van inzicht in de grote werkelijkheid kunnen betekenen. Ik hoop dat u althans voorlopig met deze korte verklaring genoeg wilt nemen. Mag ik verzoeken om de tweede vraag te stellen?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Wat is de Witte Orde in de Gobi-woestijn? Zijn dit menselijke wezens en wat is het doel?

Antwoord: De Witte Orde bestaat sedert lang niet meer in de Gobi-woestijn. Er is echter een tijd geweest dat het land, dat thans de dorre onvruchtbare vlakte van Gobi is, een bevolkt en gelukkig vruchtbaar land was. In deze tijd leefde daar in een Fellaah-beschaving, een aantal wijzen die door onderlinge bewustwording, samenwerking en belering, contact konden krijgen met grote machten. Werkende actief in de materie werden zij uiteindelijk deel van de grote broederschap en hebben vele bibliotheken e.d. aangelegd. Sommige daarvan bestaan heden ten dage nog, maar zijn verborgen en slechts enkele wachters weten waar zij te vinden zijn, wijsheid die van vader op zoon wordt overgeleverd. De Witte Orde als broederschap echter leeft sedertdien verder over de gehele wereld. En mogen zij dan niet meer te vinden zijn in de woestijn Gobi, zij is te vinden in geheel Azië, sterk kenbaar vertegenwoordigd in de leiding van vele geheime verbonden, zij is te vinden in Tibet onder de tovenaars en de ingewijden, zowel als in het Westen verscholen gaand vaak onder het mom van: werkmans, staatsman, politicus of priester. Zodat de Witte Orde van de woestijn Gobi niet mag worden gezien als een onafhankelijke orde, maar slechts als een andere benaming voor de grote broederschap die deze wereld tracht te sturen naar bewustwording en verlichting en waarvan men zegt dat zij wordt geregeerd door de koning van de aarde, die wacht op het moment dat hij uit het duister in het licht tredend, de volmaakte aarde regeren kan. Ik hoop dat deze beantwoording voldoende is, zo niet, dan wil ik graag verdere toelichting geven.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: In het vrouwenblad "Goed Nieuws" van 25 september 1954 lees ik: Er is in Engeland een verpleegster genaamd Janice onder hypnose geopereerd. Er werd een foto gemaakt tijdens de operatie. Dit alles geschiedde in tegenwoordigheid van het "Engels Medisch Genootschap". Naam van de operateur en de hypnotiseur worden geheim gehouden. De operatie heeft één uur en 20 minuten geduurd en is goed geslaagd. De patiënt vroeg na afloop om een sigaret en een glas sherry. Tijdens de operatie vroeg de patiënt om iets te drinken en kreeg het ook. Is dat allemaal waar of is het een verhaaltje?

Antwoord: Ik ben helaas bij het bewuste experiment niet persoonlijk tegenwoordig geweest, maar gezien het feit dat dergelijke gebeurtenissen, dergelijke wijzen van narcose bekend waren tot in de diepste oudheid - reeds tachtigduizend jaar geleden werd trepanatie doorgevoerd terwijl de patiënt door hypnose voor de betrekkelijk grote pijn ongevoelig werd gemaakt - sedertdien bekend was in praktisch alle grotere beschavingen van de oudheid, geloof ik niet dat we het verhaal op zich als onmogelijk moeten verwerpen, en weten we dat langzaam maar zeker, ook in de medische faculteit, een grotere belangstelling voor de zielkundige heling en de mogelijkheden van beïnvloeding van het bewustzijn als middel ter genezing naar voren komen, meen ik aan te mogen nemen dat het verhaal, zij het misschien niet in de termen waarin het verteld wordt, maar toch zonder versierselen dan, feitelijk waar kan zijn. Is u dit voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Hoe denkt u over elektronische muziek, ontdekt of uitgevonden door Herbert Eimert? Is dit de muziek van de toekomst? In Elsevier van 4 december wordt beweerd dat dit als een soort muzikale parallel van hét atoomonderzoek moet worden beschouwd: musicus en fysicus zijn beiden op zoek naar de kern, het wezen van de dingen.

Antwoord: Ja, die laatste vergelijking is geloof ik wel acceptabel, want die elektronische muziek heeft op sommige toehoorders, en ook op sommigen van ons o.a. kortelings te Parijs, de uitwerking gehad van een muzikale atoombom. Dat men op zoek is naar de kern van de dingen, zou ik met steller zelfs nog eens kunnen zijn. Het enige waar wij van mening moeten verschillen is het feit dat hij het muziek noemt, iets wat ik tot mijn spijt niet kan onderschrijven. Of er op den duur een nieuwe muziek uit groeien kan valt te bezien, het is niet onmogelijk, maar ik meen toch in twijfel te mogen trekken de verklaring dat dit de muziek van de toekomst is. Dit is mijn persoonlijke visie, het staat u volkomen vrij om met mij hierin van mening te verschillen, dat zult u hopelijk begrijpen.

Vraag: Toen ik tegen iemand zei: "ik zie eeuwigheid als een streep, dus begrensd, en oneindigheid als een cirkel" antwoordde die persoon: "je kunt geen vergelijking trekken tussen die twee begrippen, want eeuwigheid is tijd en oneindigheid is ruimte, plaats."

Wat is uw mening? (band loopt af, paar woorden gemist) .....

Antwoord: .....in de volgende tijd is een ervaringsverschijnsel dat in zichzelf wordt bepaald door beweging in ruimte. Tijd voorstellen als een streep betekent dus dat men de tijd ziet als voortbeweging in een bepaalde richting. Bij de continuïteit van hetzelfde tijdsbeleven is dit juist. Wanneer men spreekt over oneindigheid, dan spreekt men evenzeer over een ruimtelijke verhouding. Drukt men echter oneindigheid uit in een cirkel, dan wordt hiermede de gesloten baan, getrokken door enigerlei voertuig of bewustzijn, gesteld als het wezen van de oneindigheid. Aldus betreft zich dit op een ervaring en kan niet het wezen van de oneindigheid zelf als zodanig uitdrukken. Oneindigheid in zichzelf betekent onbegrensd of voortdurend zichzelf continuerend. Wanneer we dit in een ruimtelijke verhouding stellen, mogen wij daarbij verder voegen: dit is voor ons een feit, waar onze zintuigen plus waarnemingsmogelijkheden de buigingshoek van alle krachtlijnen voor ons beperkend doen zijn en het in zich oneindige van het Al aldus voor ons begrenzen. Wordt de cirkel op deze wijze bedoeld, dan is de voorstelling alsnog acceptabel en is een vergelijkbaarheid met tijd mogelijk. Zoekt men oneindigheid als wezen en wezenlijkheid uit te drukken echter, meen ik dat geen vergelijking met tijd te trekken is, maar ook dat hiervoor geen begrip kan worden gevonden binnen het menselijk of zelfs het geestelijk bestaan van de lagere sferen en van de middelsferen, zodat hier blijft een leeg woord, aanduidende een hypothese die in zichzelf onbegrijpbaar is, voor degene die haar stelt. Is dit antwoord voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Komen er steeds meer zielen bij? Zo niet, waar komen dan al die zielen vandaan? Ik mag toch aannemen dat het leven begon met één.

Antwoord: De slager begon met één runderlapje, hij hakte het, toen had hij honderd delen, toen deed hij het in de gehaktmolen en toen waren het duizenden delen. Het totaal van de massa bleef gelijk, hier werd niets bijgedaan. En wanneer wij het op de keper beschouwen, werd zelfs niet het aantal van de delen vergroot waar de massa zichzelf gelijk bleef, maar de verandering van geardheid van de massa, maakte een grotere onderscheiding voor de beschouwer in eenheden mogelijk. Dat is punt 1. Punt 2 is dit. Wanneer u zegt: "komen er zielen bij" dan laat u buiten beschouwing het grote aantal zielen dat sterft die niet mens zijn. In de loop van de tijden en sedert vooral het begin van de ontwikkeling van de mensheid, heeft de mensheid ongeveer 60% van het dierlijk leven op deze aarde uitgeroeid. Het totaal aantal entiteiten was zeker ettelijke honderden malen zo groot als het totale zielen aantal van de mensheid, gerekend van het begin van de mensheid tot het huidige ogenblik. Aan zielen dus geen gebrek. We zijn er echter nog niet, want vele zielen leven meerdere malen op aarde. En bij dit meerdere malen op aarde leven wordt dus het reservoir waaruit geput kan worden wederom aanmerkelijk vergroot. We zijn er nog niet. Er zijn een zeer groot aantal sterren - laten we het maar stellen op een miljoen, dat is veel te weinig, maar laten we het maar stellen op een miljoen - in een hemel, daarvan heeft ongeveer 1% planeten, één op de duizend. Dat laat ons nog altijd een redelijke honderdduizend planeten waarop leven mogelijk is.

Echter gaan er voortdurend sterren teniet die planeten hebben en worden er andere geboren wier planeten nu nog niet voor bewoning vatbaar zijn. Toch ontwikkelt zich op ongeveer één van de honderd planeten een leven en een beschaving. Zielen die daarop geen uitingsmogelijkheid vinden en terug moeten keren in de materie, zouden dus ook op aarde kunnen incarneren. Het reservoir waaruit we zouden kunnen putten is wederom vergroot en dat is nog niet alles, want er bestaan geesten en entiteiten die in een beginontwikkeling gebonden zijn met de elementen en zeer zeker niet kunnen worden uitgedrukt als mens of mens-gelijk. Men noemt ze vaak elementalen van de betere graden. Ook deze elementalen kunnen in hun eigen levenssfeer een bewustzijn bereiken waarbij voor hen de enig mogelijke trap binnen het stoffelijke wordt de incarnatie als mens. Ik wil niet verder gaan met de opsomming van ettelijke andere mogelijkheden, maar hoop u overtuigd te hebben van het feit dat, zelfs wanneer men de aarde zo vol met mensen zou zetten dat ze mannetje naast mannetje staan, aaneengesloten alsof er een haringpakker aan het werk is geweest, en bovendien de wereldzeeën wegneemt en ook de bodem daarvan bedekt, er altijd nog maar ongeveer 1/10 deel van het voor deze aarde beschikbare aantal zielen op aarde leeft of vertoeft. Ik hoop dat

dit voldoende is om u te overtuigen dat er geen zielen bij hoeven te komen, integendeel dat er altijd, van den beginne af, meer dan genoeg zielen zijn geweest die een uitingsmogelijkheid zochten als o.a. deze wereld, deze aarde biedt. Is dit een voldoende beantwoording van deze vraag?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Is de ziel een verbindende schakel tussen geest en stof? Wat is onvergankelijk, ziel of geest? Wilt u een definitie geven van beide?

Antwoord: Met alle genoegen. Ziel, zoals het woord aangeeft, is kern van het wezen, de kern van alle bestaan is het goddelijke. Het goddelijke is onvergankelijk, zo zal ook de ziel, uit haar geboren, onvergankelijk zijn. De geest echter is het bewustzijn dat de ziel zich verwerft in haar tijdelijk van het grote leven afgezonderd bestaan. Zo is het bewustzijn, oftewel de geest, veranderlijk en vergankelijk. De ziel in zichzelf is onvergankelijk en onveranderlijk. Is dit voldoende juist toegelicht, of wenst u nog nadere definities?

Reactie: Dank u.

Vraag: In verschillende esoterische scholen wordt de reïncarnatie uit verschillende oogpunten gezien. Nu zou ik graag de volgende vraag willen stellen. Licht het in de kosmische wereldorde besloten, dat de menselijke incarnatiecyclus 144 jaar zou zijn? Zo ja, hoe is het dan te verklaren, dat in de gewijde geschriften staat dat de Bijbelse Aartsvaders verscheidene honderden jaren in hetzelfde stoffelijke lichaam leefden?

Antwoord: Het zij mij vergund enkele opmerkingen te maken alvorens de vraag te beantwoorden. In de eerste plaats is reïncarnatie een natuurlijk verschijnsel dat zelfs in de vroege Christenheid werd aanvaard en naar ik meen, eerst door een Concilie te Konstantinopel uiteindelijk werd verworpen. Deze reïncarnatie is te vergelijken met de cirkelgang die alle vluchtige elementen meemaken. Voorbeeld: water. Water, dat gaande uit de grote wereldzee, verdampend, als damp rijst, daar condenseert, valt of drijft als wolk, als regen de aarde beroert, of neerslag, in de aarde doordringt, vandaar wordt tot stroom, beek of vloed en zo terugkeert tot de Oceaan. Dit is het principe van de reïncarnatie dat u terug zult vinden in elke geheimleer, zij het dan enigszins anders uitgedrukt en voorzien met enkele commentaren die kunnen verschillen. Echter, er staat nergens dat de leeftijd van de mens in verband staat met de reïncarnatie. Er staat ook nergens dat de leeftijd van de mens in verband staat met de reïncarnatie. Er staat ook nergens dat de leeftijd van de mens bepaald is op een zeker aantal jaren. De Aartsvaders zelf bereikten, volgens de bijbel althans, een hoge leeftijd, maar zij hierbij tevens opgemerkt, in een tijd waarin geen kalender noch een burgerlijke stand bestond, zodat hiervan een schatting of raming gesproken moet worden en niet van definitieve vaststelling zoals men dat heden ten dage kent.

Ten tweede, de hoge leeftijden traden op niet bij de Aartsvaders, maar wel bij degenen die vóór de Zondvloed leefden, en de bekendste daarvan is Metusalem. Ofschoon zijn vader, zowel als zijn zoon, slechts enkele jaren jonger werden, is hij het summa summarum van ouderdom geworden. Hij was echter geen Aartsvader. Dat deze mensen deze hoge ouderdom bereikten is begrijpelijk, wanneer u aan de hand van Numeri nagaat het aantal geslachten dat geleefd moet hebben na Noë en het aantal geslachten dat vóór Noë geleefd moet hebben. Dan komt men tot de conclusie dat dit wel eens, wanneer wij aannemen dat elke naam niet staat voor één persoon maar voor één geslacht, het totaal terug kan gaan, zelfs honderdduizenden jaren. Echter zal de aarde in haar beginperiode een grotere snelheid hebben gehad, zodat in verhouding tot de huidige tijd het jaar anders was. Ten tweede zal ook daar van een nauwkeurige registratie geen sprake zijn geweest en zal men vaak eerder het wezen dan de werkelijke ouderdom of leeftijd hebben uitgedrukt in het getal waarop men zei dat ze stierven. Dan moge nog opgemerkt worden dat de leefwijze in die dagen een andere en waarschijnlijk veel gezondere was dan heden ten dage gevolgd, en zelfs de huidige mens, mits levend onder ideale condities, gemakkelijk de leeftijd van 120 jaar kan bereiken, zonder enig hulpmiddel van de moderne techniek of geneeskunde. Op grond hiervan geloof ik dat de gestelde vraag ten eerste geen werkelijk verband bezit met reïncarnatie als zodanig, ten tweede dat het getal 144 jaar, genoemd als kosmisch getal, een kabbalistisch getal en geen realiteitsgetal is en 144 kan herleid worden, zoals u weet, tot 54 en 9, als zodanig aangevende een ontwikkelingscyclus en niet aangevende een definitief verloop van een aantal jaren. Ten derde zij mij veroorloofd op

te merken dat de bijbelse verklaring omtrent de ouderdom van Metusalem en anderen van dat geslacht, niet te toetsen is aan de huidige tijdsverhoudingen of huidige kalendercondities, dat het onmogelijk is om, aangenomen dat deze uitdrukking in jaren feitelijk bedoeld zal zijn, wat ik betwijfel, na te gaan of deze feitelijke ouderdom enige overeenkomst of overeenstemming vertoont met de huidig geldende condities. Ik hoop hiermee mijn zienswijze over deze vraag en de daarin gestelde problemen, duidelijk genoeg gegeven te hebben. Mocht dat niet het geval zijn, dan kunt u een aanvullende vraag stellen.

Reactie: Dank u.

Vraag: De afgestorvene komt aldoor bij mij, tracht mij iets te zeggen, maar komt niet verder. Ik heb onafgewerkte zaken in zijn huis gevonden. Moet ik doorgaan met de zaak in Frankrijk uit te zoeken? Tot wie moet ik mij wenden?

Antwoord: Ik moet tot mijn leedwezen vaststellen dat dit probleem buiten het kader van de hier te beantwoorden vragen valt. Wanneer u op enigerlei wijze buiten de beperkingen die onze Orde zich op dit gebied stelt, een antwoord kunt verwerven, dan zal dit waarschijnlijk luiden: wij kunnen u hierover weinig mededelen, wij vermoeden dat... etc., tenzij u met de persoon in kwestie contact kunt krijgen. Het niet verwerven van contact en toch aanvoelen echter geeft mij de indruk dat dit zeer moeilijk zal zijn, tenzij u de beschikking zou hebben over een buitengewoon goed en hoogstaand medium. Het spijt me dat ik daar niet verder op in mag gaan.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: U hebt daarnet gezegd: er zijn zo ontzettend veel zielen. Bestaat er niet de kans, als een ziel wil incarneren dat ze geen lichaam kan vinden?

Antwoord: Die kans bestaat alleen niet, dit is zelfs een feit. Vandaar dat reïncarnatie zo sterk gebonden is aan mogelijkheid en de bij het onderwerp "reïncarnatie" meerdere malen besproken haastigheid en onnauwkeurigheid, vaak optreden. Maar waar de tijdsperioden die ter beschikking staan voor het totaal afwerken van alle noodzakelijke incarnaties, in de miljoenen lopen en de doorsneeleeftijd van zelfs de mens, toch gesteld kan worden gedurende het totale leven en van mensen op deze wereld, op een gemiddelde van niet meer dan 180 - 190, geloof ik wel dat voor elke ziel de noodzakelijke ervaring tijdens de incarnatie te verwerven is. Alleen, het is in sommige gevallen, dat geef ik toe, een kwestie die doet denken aan het huisvestingsprobleem bij u. Is dit antwoord voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Kan het wel eens gebeuren dat een ziel een lichaam krijgt dat haar eigenlijk niet past?

Antwoord: Confectie, ja, inderdaad. Wanneer de ziel zich laat leiden door de begeerte terug te keren op aarde en niet door de begeerte tot ervaring, dan kan een lichaam verkregen worden wat niet past. En dit niet passen kan dan worden uitgedrukt in het totaal van de bekwaamheden plus dierlijke strevingen en drijfveren die in het lichaam aanwezig zijn, getekend in verhouding tot het geestelijke en de behoefte van deze geest tot bewustwording. Is dat voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Antwoord: Geen vragen meer vrienden? Dan wil ik toch een kort ogenblik nog met u spreken over een vraag die mij zeer interesseert. U hoeft deze vraag niet te beantwoorden, maar ik zou het prettig vinden als u die aan uzelf zou willen stellen.

Waarom proberen mensen altijd anders te lijken dan zij zijn? Waarom heeft de mens niet genoeg aan zijn eigen wezen en durft de mens niet kinderlijk en oprecht en desnoods ook geladen met de kinderlijke drift en energie, het leven te aanvaarden en door te maken?

Waarom wil de mens altijd koel, beraden, nuchter en verstandig lijken, terwijl hij daardoor tweestrijd in zijn eigen wezen scheidt? Want dit is wel een zekerheid: de mens maakt zichzelf het meest ongelukkig door valse normen aan te nemen voor zijn eigen bestaan en leven. Door het onderdrukken in zichzelf de spontaniteit en het eerlijk, oprecht zich uiten, om in de plaats daarvan een rol te spelen die hem veelal niet aangemeten is? Wanneer u, mijn vrienden, een antwoord in uzelf kunt vinden op deze vraag, dan wil ik u ook mijn antwoord geven, een

antwoord dat ik bereikt heb toen ik mijzelf deze vraag gesteld heb. Ik ben zeer benieuwd of uw antwoord het mijne nabijkomt of ontkent. De mensheid is bang voor zichzelf, de mensheid is bang voor de consequenties van het leven te aanvaarden en daardoor probeert de mensheid het leven zelf te ontkennen en te maken tot een regel in een boek van leefregels. Dit echter is onmogelijk, omdat de mens een levend wezen is met een naar bewustzijn strevende geest en een met God verbonden ziel. Zo zal men steeds weer moeten stranden, tot men geleerd heeft eerlijk en oprecht zichzelf te zijn in alle daden en handelingen, zozeer als in alle gedachten en dromen. Vraag en antwoord horen zeker in de "vragenrubriek" thuis. En het antwoord dat u er zelf op heeft, kan misschien tot een versluisde vraag aanleiding worden. U kunt deze zo nodig stellen en wanneer, hetzij een andere spreker, hetzij misschien ook mijn persoonlijkheid aanwezig zijn, dan kunt u ervan overtuigd zijn dat wij u op dit gebied in minder openbare kring, graag raad en bijstand zullen verlenen. En nu geef ik het woord over aan de laatste spreker voor deze bijeenkomst en dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Voor vanavond mag ik voor u "het schone woord" spreken en ik zou dat graag doen op de oude wijze nog, want er komen veranderingen, daar is nu eenmaal niets aan te doen, onze taken die zijn weer wat anders verdeeld in de toekomst, maar ik zou dan graag voor één keer van u hebben 5 onderwerpen, één voor elke punt van onze ster.

Reactie: Knielen - Voorzichtigheid - Treuren - Zelfbeheersing - Lichtstraal.

Antwoord: Wanneer wij niet knielen voor onszelf in zelfaanbidding, maar begrijpen dat de beheersing, de zelfbeheersing, iets anders is dan de voorzichtigheid die niet durft te leven, zullen wij een lichtstraal zien die, brekend in duizend kleuren, ons toont het volledige en volle van de goddelijke schepping. Acceptabel voor u?

Reactie: Ja, heel mooi.

'k Heb mijzelve afgevraagd:
 Is 't leven niet teveel gewaagd?
 Het brengt zoveel ons mee te dragen,
 Ik moet hier heel de wereld schragen
 En durf haast 't leven niet in te gaan.
 Voorzichtig mens, voorzichtig aan.
 Voorzichtig aan? Ik wil regeren mijzelve,
 Zelfbeheersing hebben te allen tijd.
 Wat zal ik schuwen vol voorzichtigheid?
 De strijd der eeuwigheid?
 Ik wil het leven, leven,
 Ik wil gaan streven
 Naar een toekomst,
 Naar het hoogste doel.
 En in mij draag ik met dat streven
 Soms een wonderwijs gevoel,
 Waardoor ik knielen zal,
 Ja knielen wil,
 Voor de kern van 't leven
 Die voor een ogenblikje
 Overschaduwde mijn streven,
 Zich uit in mij.
 En ziet, een lichtstraal
 Breekt er door de duisternis
 Van het bestaan,
 Ik zie de hemelen voor een ogenblikje

Gulden opengaan.
En een lichtstraal valt
Aan mijn voeten neer
En breekt in duizend kleuren.
Het lijkt of alle bloemen plots,
Hier rond mij wonder geuren.
't Lijkt of de wereld dof en grauw
Voor mij herschape is,
Het goddelijke, de levenskracht,
Eens voor mij gemis
Van 't zijn,
Het breekt uit alle stof
Hoe klein, hoe groot,
En ik vraag niet meer vol angst:
Wanneer, of komt voor mij de dood?
Ik weet, met dit licht is mij gegeven
De kracht van het volledig leven,
Van het opgaan in het Al,
Waar ik dan eens weer knielen zal
Voor Hem die 't Al mij heeft gegeven.
Ik hoef niet meer voorzichtig zijn,
Ik hoef niet in mijn streven
Te trekken vaste lijn.
Omdat een angstig beven
Mij zegt: dit wordt teveel,
Je kunt het niet meer dragen,
't Is meer aan zorgen dan je deel.
Ik beheers mijzelf en ik ben een vorst,
Want God heeft een licht mij gegeven,
Daarom kan ik verder gaan
En tot den Eeuwige streven.
En zie, 'k de kleuren langs mijn baan,
Zie 'k het tintelend licht, dat is leven,
Dan begint er in het diepst
Van mijn gemoed
Iets te trillen en te beven
En is het of ik zingen moet.
Dan kijk ik naar de hemel,
Reeds lang gesloten weer,
En zegt met dankbaar vol gemoed:
Hoe schoon is 't leven
Dat Gij geeft,
Mijn Schepper en mijn Heer.

Ik dank u voor uw aandacht, vrienden. Goedenavond, een prettige huisgang en een hele goede nachtrust.